

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Švecovou ve věci

žalobkyně: [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalovanému: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

o: výživné na manželku

takto:

I. Žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně s účinností od 18.6.2018 do 17.12.2018 měsíčně částkou ve výši 2 000 Kč splatnou vždy do každého 20. dne v měsíci předem k rukám žalobkyně.

II. V případě nároku žalobkyně na zaplacení výživného na žalobkyni za období od 18.6.2018 do 17.12.2018 ve výši 5 000 Kč měsíčně se žaloba zamítá.

III. Dlužné výživné za období od 18.6.2018 do 17.12.2018 ve výši 11 998 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V. Žalovaný je povinen zaplatit státu – České republice – Okresnímu soudu v Mostě soudní poplatek ve výši 500 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, podanou dne 18.6.2018, domáhala vydání rozhodnutí, jímž by bylo žalovanému uloženo, aby platil žalobkyni počínaje dnem podání žaloby výživné pro její osobu ve výši 7 000 Kč měsíčně. Argumentovala tak, že je manželkou žalovaného, který se z jejich rodinné domácnosti vedené naposledy na adrese [REDAKCE], odstěhoval v dubnu 2018, aniž by žalobkyni jakožto svou manželku finančně zabezpečil, ačkoliv mu bylo známo, že tato je zaevidována jako uchazečka o zaměstnání na Úřadu práce ČR – Kontaktní pracoviště Most a nepobírá žádnou podporu v nezaměstnanosti či jinou sociální dávku. Rovněž mu bylo známo, že kvůli zdravotním potížím nemůže žalobkyně nalézt vhodné zaměstnání a mít tak vlastní příjem. V péči žalobkyně zůstala nezletilá dcera účastníků [REDAKCE], k níž mají oba dosud vyživovací povinnost. Na nastalou situaci reagovala žalobkyně tak, že podala u zdejšího soudu dne 23.5.2018 návrh na rozvod manželství z důvodu dlouhodobých neshod manželů, které vyvrcholily odchodem žalovaného od rodiny a navázáním mimomanželské známosti s jinou ženou, ve které tento nadále pokračuje. S obranou žalovaného, že svou obživu si měla žalobkyně v rozhodném období zajistit z peněz, které tato získala v roce 2018 prodejem pozemkových parcel a domu č.p. [REDAKCE], které byly v jejím výlučném vlastnictví, tato nesouhlasila a v řízení prokazovala, v jakém rozsahu a na jaký účel finanční částku inkasovanou za prodej nemovitostí byla nucena v rozhodném období investovat. Dále poukazovala na skutečnost, že žalovaný ještě za trvání jejich manželství prodal svou rekreační chatu s pozemkovou parcelou a dále motocykl – tzv. rikšu – přičemž v obou případech si inkasovanou kupní cenu ponechal k vlastní spotřebě.

2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Navrhoval její zamítnutí v celém rozsahu. Potvrdil, že se z rodinné domácnosti, kterou vedli s žalobkyní v jejím rodinném domě č. [REDAKCE] v dubnu 2018 odstěhoval, že si tehdy vzal jen osobní věci, že veškeré vybavení jejich domácnosti zůstalo žalobkyni. Dále učinil nesporným, že žalobkyni opravdu na její výživu v období od 18.6.2018 a následujících měsících ničím nepřispěl finančně ani věcně. Dále učinil nesporným, že v uvedeném období byl z účastníků zaměstnán pouze on. Nesouhlasil však s tvrzením žalobkyně, že by se jeho příjem ze zaměstnání měl rovnat částce 30 000 Kč měsíčně, kterou tato uvedla do žaloby. Poukazoval na to, že se naopak jednalo o částku podstatně nižší, asi 19 000 Kč měsíčně. Dále potvrdil, že je pravdou, že žalobkyni skutečně odkázal na to, aby tato ke své obživě použila finanční prostředky, které získala počátkem roku 2018 prodejem svých nemovitostí v [REDAKCE]. Uvedl, že se jednalo o značnou finanční částku, ze které mu tato neposkytla žádné finanční prostředky. Odkazoval na to, že výnos z prodeje jeho rekreační chaty s pozemkem a dále z prodeje motocyklu – tzv. rikši – byl z hlediska jeho výše v hrubém poměru k výnosu, který získala žalobkyně prodejem svých nemovitostí [REDAKCE]. Dále žalovaný uvedl, že je pravdou, že navázal za trvání manželství známost s jinou ženou, která nemá stejně jako žalobkyně vlastní příjem a se kterou očekává v brzké době narození společného dítěte. Na stanovisku, aby byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta, žalovaný setrval i po té, co žalobkyně vypověděla a doložila důkazy, jak s kupní cenou inkasovanou za prodej jejich nemovitostí v Mostě – tato naložila.

3. Shodně s přednesy obou účastníků řízení bylo ze spisu zdejšího soudu sp.zn.: [REDAKCE] pod kterou bylo vedeno řízení o návrhu žalobkyně na rozvod manželství s žalovaným, zjištěno jako nesporné, že oba účastníci jsou státními příslušníky České republiky, kteří spolu uzavřeli po předchozím dlouhodobém faktickém soužití manželství, a to dne [REDAKCE], že u žalobkyně se jednalo o druhé manželství, zatímco u žalovaného šlo o manželství první. Dále bylo jako nesporné zjištěno, že účastníci mají spolu dvě děti. Jejich již [REDAKCE] se už živí sám, avšak žalobkyně mu v jejím domě [REDAKCE] umožňovala jako svému rodinnému příslušníkovi bydlení, které tento v důsledku prodeje domu ztratil a musel proto pro sebe a pro svou snoubenku si najít jiné

bydlení, na což však neměl vlastní finanční prostředky, takže v tomto směru byl odkázán na finanční pomoc od své matky, tedy od žalobkyně. Ta uvedla, že z kupní ceny za prodej nemovitostí v [redacted] dala synovi [redacted], za kterou si tento opatřil bydlení pro sebe a svou snoubenku, nyní již manželku. To žalovaný nepochybně a neučinil toto tvrzení žalobkyně předmětem dalšího dokazování. Účastníci mají oba dosud vyživovací povinnost k jejich nezletilé [redacted], narozené dne [redacted]. Oba potvrdili, že po jejich faktickém rozchodu v dubnu 2018 zůstala nezletilá dcera [redacted] žít nadále v rodinné domácnosti se svou matkou, tedy s žalobkyní, [redacted]. Z rozsudku zdejšího soudu č.j.: [redacted], který nabyl právní moci dne 14.8.2018, bylo zjištěno, že účastníci jakožto rodiče nezletilé dcery [redacted] spolu uzavřeli před soudem dohodu o úpravě jejich poměrů, na základě níž byla tato svěřena do péče své matky a ve které se žalovaný jakožto její otec zavázal přispívat na její výživu od července 2018 výživným ve výši 3 000 Kč měsíčně splatným k rukám její matky. Tuto dohodu rodičů soud schválil uvedeným rozsudkem a oba účastníci před soudem shodně uvedli, že touto dohodou jsou oba nadále vázáni. Žalovaný připustil, že za jeden měsíc nezaplatil výživné na nezl. dceru [redacted] v plné výši, protože tehdy nevyšel se svým měsíčním příjmem. Reagoval tak na námitku žalobkyně, že nezaplatil soudem schválené výživné na dceru [redacted] v plné výši. Ze spisu zdejšího soudu sp.zn.: [redacted] bylo dále zjištěno, že manželství účastníků zaniklo rozvodem na základě rozsudku [redacted], který nabyl právní moci dne 17.12.2018. Takto bylo jako nesporné zjištěno, že vzájemná vyživovací povinnost žalobkyně a žalovaného jakožto manželů skončila dnem právní moci rozsudku o rozvodu jejich manželství, tzn. ke dni 17.12.2018. Žalovaný před soudem potvrdil, že v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 na výživu žalobkyně ničím nepřispěl finančně ani věcně, že se rovněž nijak nepodílel na úhradě nákladů na její bydlení a na služby spojené s bydlením. Odůvodnil to tak, že tato inkasovala začátkem roku 2018 značnou finanční částku za prodej nemovitostí [redacted] takže podle jeho názoru nebyla odkázána na výživné od něj, neboť byla schopna hradit svoje životní náklady v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 z výnosu z prodeje předmětných nemovitostí.

4.Z výpovědi žalobkyně, jakož i z listinných důkazů, kterých se tato dovolávala, soud zjistil, že žalobkyně uzavřela písemně dne [redacted] jako prodávající kupní smlouvu s panem [redacted] kterou mu se souhlasem své matky [redacted] jakožto oprávněné z věcného břemene doživotního bydlení, kterého se tato vzdala, prodala pozemek [redacted] a dále pozemek [redacted], vše se nacházející v katastrálním území [redacted], a to za kupní cenu ve výši [redacted] kterou kupující převedl do tří dnů od podpisu smlouvy na účet číslo: [redacted] (viz čl.: 73-74). Žalobkyně vypověděla, že se zavázala vůči kupujícímu předmětné nemovitosti vyklidit a jemu je fyzicky předat nejpozději do 31.8.2018, takže musela zajistit nové bydlení pro sebe, dále pro svou matku paní [redacted] a také pro nezletilou dceru [redacted]. V případě zletilého syna [redacted] to řešila tak, že mu dala z kupní ceny částku 200 000 Kč, za kterou si tento zajistil bydlení pro sebe svou snoubenku, jak už je uvedeno výše. Vzhledem k tomu, že se matka žalobkyně paní [redacted] vzdala svého práva doživotního bydlení v domě [redacted], které bylo pro ni zřízeno Darovací smlouvou se zřízením věcného břemene ze dne 11.12.2012 uzavřenou mezi ní jakožto dárkyní a žalobkyní jakožto obdarovanou formou notářského zápisu notářky Mgr. Ludmily Polívkové [redacted], musela žalobkyně zajistit na své náklady matce paní [redacted] nové bydlení s tím, že se tyto dohody, že nájemkyní bytu bude paní [redacted], která vyslovila souhlas s tím, že v bytě s ní bude bydlet žalobkyně se svou nezletilou dcerou [redacted]. K poměrům své matky žalobkyně uvedla, že tato je ovdovělou ženou, existenčně zajištěnou pouze důchodem, která nedisponovala žádnými úsporami, za které by si tato mohla zajistit bydlení za své finanční prostředky. Důsledně tomu žalobkyně zajistila pro svou matku paní [redacted], dále pro sebe a pro svou nezl. dceru [redacted] nové bydlení tak, že její matka paní [redacted]

██████████ uzavřela písemně dne ██████████ smlouvu o převodu družstevního podílu v bytovém družstvu – konkrétně ve ██████████ – s paní ██████████ s tím, že takto se stala nabyvatelkou členského podílu paní ██████████, s nímž je spojeno právo užívání družstevního bytu ██████████ s příslušenstvím nacházejícího se ve 4. podlaží domu ██████████. Žalobkyně toto prokázala smlouvou o převodu družstevního podílu ze dne ██████████ a dále listinou označenou jako Dodatek smlouvy o nájmu družstevního bytu ze dne ██████████ ze které bylo zjištěno, že v uvedeném družstevním bytě bydlí matka žalobkyně paní ██████████ v postavení jeho nájemkyně a žalobkyně a její nezl. dcera ██████████ v postavení osob blízkých nájemkyni bytu. Dále žalobkyně uvedla, že převod členského podílu zaplatila z kupní ceny za prodej nemovitostí v ██████████ ve prospěch své matky paní ██████████ celkem částku ██████████, která je také uvedena ve smlouvě o převodu členského podílu ze dne ██████████. To žalovaný nezpochybnil a nebylo proto třeba k tomu vést další dokazování. Žalobkyně dále uvedla a prokázala listinným důkazem – Potvrzením společnosti ██████████, ze dne 25.9.2018 – že této společnosti žalobkyně zaplatila z kupní ceny za prodej nemovitostí ██████████ důsledně čemuž tento úvěrový vztah skončil. Žalobkyně dále doložila, že ze zbývající částky ██████████ z kupní smlouvy za nemovitosti ██████████ pak tato zaplatila Severočeským vodovodům a kanalizacím, a.s., nedoplatek na vodném a stočném v domě ██████████ za období od 16.3.2017 do 15.3.2018 ve výši 8 798 Kč, na jehož zaplacení se žalovaný odmítl podílet, ač se jednalo o nedoplatek za období, kdy žalovaný ještě v domě ██████████ ještě bydlel a vodu tam spotřebovával. Dále ze zbytku kupní ceny žalobkyně uhradila společnosti Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., další nedoplatek na vodném a stočném ██████████ za období od 16.3.2018 do 2.9.2018 v částce 1 294 Kč. To žalovaný nezpochybnil a nebylo proto k tomu třeba vést další dokazování. Žalobkyně ke svým životním nákladům dále vypověděla, že ze zbytku kupní ceny za nemovitosti ██████████ tato uhradila náklady na bydlení v domě ██████████ ve kterém se souhlasem kupujícího pana ██████████ tato zdržovala až do srpna 2018. Z dokladu SIPO za měsíc červenec 2018 bylo zjištěno, že náklady na služby v označeném domě a měsíci činily celkem částku 5 620 Kč (tj. záloha za elektřinu 3 610 Kč, poplatek za rozhlas 46 Kč, poplatek za televizi 135 a záloha na vodné 1 830 Kč). Stejnou částku pak zaplatila žalobkyně též za měsíc srpen 2018, jak tato doložila dokladem SIPO za srpen 2018. Stejně náklady pak žalobkyně vynaložila také v měsíci červnu 2018. Rovněž toto zjištění žalovaný nezpochybnil a nebylo proto třeba k tomu vést další dokazování. Žalobkyně dále odkazovala na obsah složenky ze dne 10.8.2018, kterou prokazovala, že v domě ██████████ byl instalován Satelit, za který tato hradila společnosti UPC DTH S.á.r.l. částku 275 Kč měsíčně s tím, že Satelit v domě zůstal. Dále žalobkyně odkazovala na ústřížek složenky ze dne 10.8.2018, kterým prokazovala, že za internet, který byl zaveden do domu ██████████ na podnět žalovaného, tato zaplatila částku 265 Kč společnosti UPC DTH S.á.r.l. Uvedla, že rovněž internet v domě zůstal. V družstevním bytě na adrese ██████████ již byl internet zaveden, takže toto nebylo třeba řešit. Dále žalobkyně uvedla, že bytové zařízení v domě ██████████ zejména lůžka a další nábytek z důvodu jejich značného opotřebení a stáří musela zlikvidovat, a pořídit do bytu nový nábytek a další vybavení domácnosti. K tomu použila zbytek peněz, které jí zůstaly z kupní ceny za nemovitosti. Část peněz pak také použila na vybavení nezl. dcery ██████████ v září 2018 do školy, protože žalovaný se omezil pouze na zaplacení výživného 3 000 Kč a na zvýšených nákladech na vybavení dcery do školy se nijak nepodílel. Kromě osobního automobilu, který dostala od své matky, žalobkyně nevlastní žádný majetek významnější hodnoty. Uvedla, že na provoz automobilu jí dává finanční prostředky její matka paní ██████████ která se také podílí na nákladech na bydlení v novém bytě. To žalovaný žádným důkazem nevyvrátil.

5.Odkázanost výživou na žalovaného v období od 18.6.2018 do 17.12.2018, kdy manželství účastníků ještě úředně trvalo, pak žalobkyně dále prokazovala listinou – Potvrzením o statutu osoby zdravotně znevýhodněné od Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě ze dne 31.1.2018, ze kterého bylo zjištěno, že žalobkyni byl pro období od 4.1.2016 do 31.12.2018 uvedeným orgánem sociálního zabezpečení přiznán státu osoby zdravotně znevýhodněné podle ust. § 67 odst. 3 zák.č. 435/2004 Sb., tj. zákon o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.(viz č.l.: 2). Z doplňující zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě ze dne 17.9.2018 bylo ohledně zdravotních omezení žalobkyně zjištěno, že žalobkyně je osobou s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, jehož příčinou je stav [REDAKCE] že důsledně tomu tato není schopna konat práce spojené s přetěžováním horních končetin, jednostrannou zátěží a práci s vibračními stroji. Tento stav značně omezuje možnost jejího pracovního zařazení (viz č.l.: 54). Úřad práce ČR – Kontaktní pracoviště Most – soudu dne 12.9.2018 písemně potvrdil, že žalobkyně je evidována jako uchazečka o zaměstnání od 8.2.2017 doposud, že je vyučena švadlenou, že naposledy byla zaměstnána v Pekařství ORLET s.r.o. v Mostě, kde činil její výdělek částku 10 758 Kč měsíčně. Dále potvrdil, že kvůli zdravotním omezením, která jsou u žalobkyně trvalá a dlouholetá, tato nebyla přijata dosud do zaměstnání ani na žádnou z doporučenek od úřadu práce.Dále potvrdil, že žalobkyně nepobírá žádné sociální dávky. (viz zpráva na č.l.: 52). K těmto zprávám žalobkyně před soudem vypověděla, že stav uvedený ve zprávách trvá i v období od 1.1.2019 a násl., že je nadále osobou bez vlastního příjmu a bez soc. dávek. To žalovaný nečinil pochybným.

6.Ohledně poměrů žalovaného bylo ze zpráv jeho zaměstnavatele - tj. společnosti [REDAKCE] – zjištěno, že v období od 18.6.2018 do 17.12.2018, za které žalobkyně uplatnila vůči žalovanému nárok na výživné pro svou osobu z titulu jeho zákonné vyživovací povinnosti vůči manželce, byl žalovaný zaměstnán pouze u této společnosti a že disponoval také pouze výdělkem dosaženým u této společnosti. a období od července 2017 do prosince 2017 činil čistý průměrný měsíční výdělek u společnosti J [REDAKCE] částku 25 553,67 Kč. Za období leden 2018 až červen 2018 pak činil čistý průměrný měsíční výdělek žalovaného u společnosti [REDAKCE] částku 22 293,50 Kč (viz zpráva na č.l.: 12-14). Za období od července 2018 do prosince 2018 činil čistý průměrný měsíční výdělek žalovaného u společnosti [REDAKCE] částku 24 315,17 Kč (viz č.l.: 79-80). Vedle příjmu ze zaměstnání získal žalovaný na základě kupní smlouvy ze dne 17.7.2017, kterou tento prodal kupujícímu [REDAKCE] za částku [REDAKCE] pozemkovou parcelu [REDAKCE], jehož součástí je stavba pro rodinnou rekreaci [REDAKCE] a obec [REDAKCE], měl tedy žalovaný v roce 2017 ještě výnos z prodeje jeho nemovitostí ve výši [REDAKCE], který si tento ponechal a neposkytl z něj žalobkyni žádné finanční prostředky. To žalovaný před soudem potvrdil. (viz č.l.: 75-76). Dále žalovaný před soudem potvrdil, že prodal svůj motocykl – tzv. rikšu – za částku [REDAKCE] v roce 2018 a že také výnos z prodeje tohoto majetku si ponechal, protože si musel zajistit po rozchodu s žalobkyní v dubnu 2018 bydlení a také si opatřit vybavení do bytu. Žalovaný prokazoval listinou označenou jako Nájemní smlouva ze dne 23.4.2018, že si pronajal od [REDAKCE] bytovou jednotku [REDAKCE] o velikosti 3 +kk s příslušenstvím v domě [REDAKCE], a to od 1.5.2018 do 1.5.2019, s tím, že v bytě budou bydlet 3 osoby. Zavázal se platit za tento byt nájemné ve výši 8 500 Kč měsíčně. Do této částky nejsou zahrnuty zálohy na elektřinu, plyn, poplatky za rozhlas a televizi. K tomuto důkazu žalovaný uvedl, že v bytě s ním bydlí žena, se kterou navázal mimomanželskou známost a také její dítě, že on ani jeho přítelkyně však nejsou v bytě přihlášení administrativně k pobytu, že z tohoto důvodu nemůže ani jeden z nich žádat o případnou soc. dávku – tj. příspěvek na bydlení. Z občanského průkazu žalovaného bylo zjištěno, že tento je nadále administrativně přihlášen k pobytu na adrese: [REDAKCE], kde však skutečně nebydlí.(viz č.l.: 17-20). Dále se žalovaný dovolával skutečnosti, že ze svého měsíčního příjmu musel platit v období od 18.6.2018 do

17.12.2018 vedle nájemného ve výši 8 500 Kč měsíčně ještě zálohy na elektřinu v částce 1 500 Kč měsíčně (viz č.l.: 21) a dále zálohu na plyn ve výši 500 Kč měsíčně (viz č.l.: 22). To žalobkyně nezpochybnila, avšak namítla, že jak na nákladech na nájemném, tak na zálohách na elektřinu a na plyn by se měla podílet finančně také přítelkyně žalovaného, když tam sama společně se svým dítětem, ke kterému žalovaný nemá žádnou vyživovací povinnost, fakticky bydlí. Žalovaný potvrdil, že je vlastníkem osobního automobilu, který tento blíže neoznačil z důvodu, že u sebe v jednacím síni neměl doklady od vozidla. Dovolával se však jako důkazu Smlouvy o nájmu garáže ze dne 2.8.2018, z níž bylo zjištěno, že si žalovaný pronajal na adrese: [REDAKCE] měsíčně (viz č.l.: 23). K tomu žalobkyně uvedla, že ona na rozdíl od žalovaného parkuje osobní automobil na ulici. Dále se žalovaný dovolával jako důkazu Smlouvy o hotovostním úvěru „[REDAKCE]“, ze které bylo zjištěno, že ještě za trvání manželství s žalobkyní, bez jejího souhlasu a vědomí, si žalovaný vzal [REDAKCE], který se tento zavázal splácet měsíčně částkou 1 262,55 Kč. Žalovaný uvedl, že úvěr si vzal z toho důvodu, aby si mohl pořídit vybavení do bytu (viz č.l.: 24-29). Dále žalovaný poukazoval na to, že mezi jeho pravidelná měsíční vydání patří též poplatky T-Mobile za provoz mobilního telefonu ve výši 553 Kč v srpnu 2018 ve výši 793 Kč v červnu 2018 (viz č.l.: 34 a 35). K poměrům své nynější partnerky žalovaný uvedl, že v době, kdy se s touto ženou seznámil, byla tato na mateřské dovolené, že tato není zabezpečena vlastním příjmem a má vyživovací povinnost k jednomu dítěti, že s ním v brzké době očekává narození svého druhého dítěte. Žalovaný byl poučen o jeho právu ve věci vypovídat jako účastník řízení podle ust. § 131 odst. 2 občanského soudního řádu. Rozhodl se však, že vypovídat nebude. Odkázal na obsah listinných důkazů, které dal soudu k dispozici. Dále poukázal na to, že má vyživovací povinnost k nezletilé dceři [REDAKCE] ve výši 3 000 Kč měsíčně, že mu přibude vyživovací povinnost k jeho přítelkyni a k jejich společnému dítěti.

7. Oba účastníci potvrdili, že v souvislosti s řízením o rozvodu jejich manželství tyto spolu neuzavřeli žádnou písemnou dohodu o úpravě jejich majetkových poměrů, jejich bydlení, popřípadě o výživném pro dobu po rozvodu jejich manželství. To vyplývá též ze spisu zdejšího soudu o rozvodu manželství účastníků [REDAKCE]. Z odůvodnění rozsudku č.j.: [REDAKCE] pak soud nabyl poznatek o tom, že soud došel při rozvodu jejich manželství k závěru, že příčinou rozvratu jejich manželství byly rozdílné názory účastníků na společné soužití, kdy tyto se neshodli na vedení společné domácnosti, každý si žil svým životem, přičemž žalovaný byl citově orientován k jiné ženě, se kterou také očekává narození dítěte. (viz spis O9kresního soudu v Mostě sp.zn.: 1 [REDAKCE] – čl.: 18).

8. Provedení jiných důkazů účastníci nenavrhovali. Rovněž soud po zhodnocení obsahu provedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu dospěl k závěru, že pro rozhodnutí ve věci není třeba dalšího dokazování. Za základ pro rozhodnutí vzal proto výše zjištěný skutkový stav, který má oporu v obsahu provedených důkazů, popřípadě ve shodných přednesech účastníků, či v nezpochybnění jimi tvrzených skutečností (viz ust. § 120 odst. 3 občanského soudního řádu).

9. Z provedeného dokazování vyplývá, že v období od 18.6.2018 do 17.12.2018, za které žalobkyně uplatnila vůči žalovanému jakožto jeho manželka zaplacení výživného pro její osobu ve výši 7 000 Kč měsíčně, byli účastníci manželé (viz jejich shodná tvrzení a dále obsah rozsudku o rozvodu jejich manželství č.j.: [REDAKCE]). Důsledně tomu proto vycházel při právním posouzení věci z ust. § 697 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb., tj. občanský zákoník (dále jen „zák.č. 89/2012 Sb.“). Z tohoto ustanovení vyplývá, že manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Vyživovací povinnost mezi manžely předchází vyživovací povinnost dítěte i rodičů. To znamená, že vyživovací povinnost mezi manžely vzniká uzavřením manželství a trvá po celou dobu jeho existence, že končí zánikem manželství.

10.Dále vzal soud v úvahu ust. § 697 odst. 2 zák.č. 89/2012 Sb. o tom, že pro vyživovací povinnost mezi manžely jinak platí obecná ustanovení o výživném.

11.Z ust. § 913 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb. vyplývá, že pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

12.Dále vzal soud v úvahu též ust. § 913 odst. 2 zák.č. 89/2012 Sb., že při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepostupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídnout se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.

13.Podle ust. § 922 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb. pak platí, že výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení.

14.V daném případě žalobkyně uplatnila vůči žalovanému nárok na výživné pro svou osobu ode dne zahájení soudního řízení, tj. od 18.6.2018, kdy tato podala žalobu. Respektovala tedy ust. § 922 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb. Uplatnila nárok na výživné pouze za dobu, po kterou manželství účastníků úředně trvalo, tj. do dne 17.12.2018, kdy toto právní mocí rozsudku o rozvodu č.j.: 17 C 220/2018-18, zaniklo.

15.V období od 18.6.2018 do 17.12.2018 už účastníci spolu nežili, protože jejich společné soužití bylo ukončeno fakticky v dubnu roku 2018, kdy žalovaný z rodinné domácnosti vedené na adrese [redacted] v rodinném domku, který byl ve výlučném vlastnictví žalobkyně, odešel. To oba účastníci shodně potvrdili v řízení předmětném a též v řízení o rozvodu jejich manželství.

16.Žalovaný rovněž potvrdil, že v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 žalobkyni ničím na její výživu nepřispěl. Soud proto zjišťoval, jaká byla v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 životní úroveň žalobkyně a odděleně žijícího žalovaného.

17.Z provedeného dokazování vyplývá, že v období od 18.6.2018 do 31.8.2018 žalobkyně společně se svou matkou paní [redacted], zletilým synem [redacted] a nezletilou dcerou [redacted] ještě žila v rodinném domku č. [redacted] [redacted] který tato prodala na základě kupní smlouvy ze dne [redacted] spolu s pozemkovými parcelami za částku [redacted] Kč kupujícímu panu T. [redacted], který jí kupní cenu zaplatil na účet ještě v březnu 2018 po podpisu kupní smlouvy a který souhlasil s tím, že nemovitosti žalobkyně vyklidí a fyzicky předá do 31.8.2018. Žalobkyně prokázala, že v období od 18.6.2018 do 31.8.2018 tato vynakládala na bydlení v rod. domku č.p. [redacted] měsíčně částku 5 620 Kč a dále částku 275 Kč měsíčně (platba za satelit) a dále částku 265 Kč měsíčně (platba za internet). Dále se jednalo o náklady na jídlo, hygienické potřeby, oblečení, dopravu, na provoz mobilního telefonu a také o doplatky na léky, které musí pravidelně užívat. Dále žalobkyně prokázala, že v tomto období nebyla osobou výdělečně činnou, že byla zaevidována jako uchazečka o zaměstnání na úřadu práce bez nároku na jakékoliv hmotné zabezpečení od státu. Žalobkyně dále prokázala, že po faktickém rozchodu s žalovaným žije bez partnera, že jí v těžké životní situaci pomohla pouze její matka paní [redacted], která jako osoba oprávněná z osobnostního věcného břemene spočívajícího v jejím právu na dožití v domě [redacted], se tohoto práva vzdala a dala souhlas k prodeji domu a pozemků. Žalobkyně sice z prodeje nemovitostí [redacted] ke dni 18.3.2018 inkasovala kupní cenu ve výši [redacted] Kč, což na straně žalovaného vedlo k úvaze, že je dán

výrazný nepoměr v majetkových poměrech na straně žalobkyně a v majetkových poměrech na jeho straně, že z tohoto důvodu podle něj žalobkyně nesplnila v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 předpoklady pro nárok na výživné od žalovaného podle ust. § 697 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb., protože inkasovaná kupní cena jí dala možnost výrazně vyšší životní úrovně, než jakou měl v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 žalovaný. Tato obrana žalovaného by podle názoru soudu byla úspěšná tehdy, pokud by si žalobkyně ponechala inkasovanou kupní cenu ve výši [REDAKCE] Kč výlučně pouze pro svou osobu a nijak by ji neinvestovala. Žalobkyně však prokázala a žalovaný její tvrzení nezpochybnil, že z kupní ceny [REDAKCE] Kč dala společnému synovi účastníků - zletilému [REDAKCE] - částku 200 000 Kč, aby si tento zajistil bydlení pro sebe a pro svou snoubenku, protože v důsledku prodeje domu [REDAKCE] tento neměl vyřešeno svoje bydlení. To žalovaný potvrdil. Dále žalobkyně prokázala, že za svou matku paní [REDAKCE] která rovněž v důsledku prodeje domu [REDAKCE] přišla o bydlení, zaplatila za převod členských práv ve prospěch své matky ve [REDAKCE] paní [REDAKCE], a to z inkasované kupní ceny z prodeje nemovitosti [REDAKCE], čímž její matka získala právo nájmu k družstevnímu bytu o velikosti 1+3 [REDAKCE] kde s ní bydlí také žalobkyně se svou nezletilou dcerou [REDAKCE]. Rovněž tuto skutečnost žalovaný nezpochybnil. Dále žalobkyně prokázala, že z inkasované kupní ceny tato zaplatila zbytek úvěru společnosti Home Credit dne 3.4.2018 ve výši 176 076 Kč, který v rámci společného jmění účastníků náležel to tzv. pasiv, na jejichž zaplacení by se jinak musel podílet i žalovaný. Zaplacením celého nedoplatku úvěru žalobkyně žalovaného podílu na zaplacení uvedené částky zcela zprostila. Pokud žalovaný namítal, že žalobkyni zůstala disponibilní částka z inkasované kupní ceny okolo [REDAKCE] Kč po zaplacení výše uvedených částek, argumentovala žalobkyně tak, že žalovaný jí zanechal staré a už hygienicky nevyhovující bytové zařízení, které tato musela v důsledku přestěhování do družstevního bytu nahradit zařízením novým, což hradila ze zbytku kupní ceny. Ten také použila na zaplacení nedoplateků za vodné a stočné v částkách 8 798 Kč a 1 294 Kč společnosti Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., což žalovaný nezpochybnil. Žalobkyně dále uvedla, že za bydlení v družstevním bytě na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] částku 7 200 Kč. To žalovaný nezpochybnil. Soud má za to, že žalobkyně v řízení prokázala, že více než ¾ z inkasované kupní ceny [REDAKCE] tato investovala do zajištění bydlení pro syna účastníků [REDAKCE] dále do zajištění bydlení pro její matku [REDAKCE] a také pro sebe a dceru účastníků nezl. [REDAKCE] že uhradila zbytek společného dluhu účastníků společnosti Home Credit ve výši 176 076 Kč, tzn. včetně podílu, který by jinak musel zaplatit žalovaný. Zbývající část kupní ceny žalobkyně investovala do pořízení nového bytového zařízení do družstevního bytu, do zaplacení nedoplateků na vodném a stočném, na vybavení dcery nezl. [REDAKCE] do školy. Vzhledem k tomu, že kromě inkasované kupní ceny [REDAKCE] Kč žalovaná žádné jiné finanční prostředky v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 k dispozici neměla, akceptoval soud její argumentaci, že fakticky z neproinvestované části inkasované kupní ceny žalobkyně společně se svou matkou [REDAKCE] hradila náklady na bydlení v [REDAKCE] přes 6 000 Kč měsíčně do 31.8.2018 a dále od září 2018 náklady na bydlení 7 200 Kč měsíčně za bydlení v družstevním bytě v Mostě. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se žalobkyni po ukončení jejího posledního zaměstnání v [REDAKCE] nepodařilo ani za součinnosti Úřadu práce ČR – kontaktní pracoviště v Mostě nalézt zaměstnání, které by odpovídalo jejímu zdravotnímu stavu. Doporučenými potenciálními zaměstnavateli je odmítána. Soud tedy uzavřel porovnání životní úrovně žalobkyně a žalovaného v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 tak, že s ohledem na výše uvedené investice, které žalobkyně uhradila v rozsahu shora uvedeném z inkasované kupní ceny [REDAKCE] Kč za prodané nemovitosti [REDAKCE] nelze přisvědčit stanovisku žalovaného, že v uvedeném období by existoval výrazný hrubý nepoměr v majetkových poměrech žalobkyně na jedné straně a v příjmových a majetkových poměrech žalovaného na

straně druhé. Žalovaný podle výsledků provedeného dokazování disponoval v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 příjmem ze zaměstnání ve výši v průměru měsíčně 22 293,50 Kč čistého až do června 2018 včetně a dále příjmem ze zaměstnání u téhož zaměstnavatele ve výši v průměru 24 315,17 Kč čistého měsíčně ve druhém pololetí roku 2018. Na rozdíl od žalobkyně si žalovaný zajistil pro sebe a pro svou milenkou a její dítě, ke kterému tento nemá žádnou vyživovací povinnost, komfortnější bydlení za částku 8 500 Kč měsíčně zvýšenou o zálohy na elektřinu a plyn v částkách 1 500 Kč měsíčně a 500 Kč měsíčně. Dále si zajistil pro parkování svého vozidla garáž s nájmem ve výši 1 400 Kč měsíčně. Zatížil svůj měsíční příjem splátkami na úvěr čerpaný ve výši 70 000 Kč na pořízení bytového zařízení. Soud má za to, že námitka žalobkyně, že žalovaný místo k ní raději plnil dobrovolně vyživovací povinnost ke své existenčně nezajištěné milence, se kterou očekává narození společného dítěte, je důvodná a že nepřiznání výživného žalobkyni vůbec v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 by bylo v rozporu s dobrými mravy, tedy s ust. § 1 odst. 2 zák.č. 89/2012 Sb. Z ust. § 697 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb. vyplývá, že vyživovací povinnosti mezi manžely nelze nadřadit vyživovací povinnost k osobě, se kterou žije osoba výživou povinná ve volném svazku, s nímž zákon nespojuje žádnou vyživovací povinnost. Žalovanému teprve vznikne vyživovací povinnost k jeho milence, až tato porodí jejich společné dítě jakožto neprovdaná matka dítěte (viz ust. § 920 zák.č. 89/2012 Sb.). V období od 18.6.2018 do 17.12.2018 měl žalovaný zákonnou vyživovací povinnost k nezletilé dceři účastníků [REDAKCE] ve výši 3 000 Kč měsíčně a dále měl zákonnou vyživovací povinnost vůči žalobkyni, kterou tento neplnil vůbec. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na poměry žalobkyně na jedné straně, která potvrdila, že částečně fakticky hradila náklady na svou obživu, na pořízení nového vybavení do bytu a na úhradu nedoplatků na vodném a stočném z neproinvestované části kupní ceny ve výši okolo [REDAKCE] Kč, by žalovaný měl této přispívat na její výživu v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 výživným ve výši 2 000 Kč měsíčně, a to s ohledem na příjmové a majetkové poměry žalovaného, jehož příjem činil naposledy v průměru částku 24 315,17 Kč čistého měsíčně s tím, že struktura nákladů na straně žalovaného je obdobná jako u žalobkyně, která se však chovala uvážlivěji než žalovaný, protože volila levnější bydlení, nezatížila se nájemným za garáž ani žádným úvěrem. Naopak zaplatila společnosti Home Credit celý zbytek úvěru včetně podílu, který by měl hradit žalovaný. Nelze proto tvrdit, že by tato žalovanému z inkasované kupní ceny za nemovitosti ničím nepřispěla, když celý zbytek úvěru ve výši 176 076 Kč tato zaplatila Home Credit dne 3.4.2018 právě z inkasované kupní ceny za nemovitosti v Rudolicích, zatímco žalovaný si ponechal jen pro sebe částku [REDAKCE] Kč z prodeje jeho kreační chaty v M [REDAKCE] a také částku [REDAKCE] za prodej motocyklu – tzv. rikši, což tento potvrdil. Soud má za to, že výživné stanovené žalovanému na žalobkyni ve výši 2 000 Kč měsíčně za období od 18.6.2018 do 17.12.2018 zajišťuje oběma zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň a že je v souladu i s principy uvedenými v ust. § 913 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb., protože vyjma zbytku inkasované kupní ceny z prodeje nemovitostí v Rudolicích žalobkyně v tomto období neměla kvůli svému nepříznivému zdravotnímu stavu žádný příjem ze zaměstnání, nepobírala žádný invalidní důchod ani žádné sociální dávky. Soud proto žalovanému uložil, aby tento v období od 18.6.2018 do 17.12.2018 přispíval na výživu žalobkyně podle ust. § 697 odst. 1 ve spojení s ust. § 913 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb. výživným ve výši 2 000 Kč měsíčně.(viz výrok sub. I).

18.V rozsahu částky 5 000 Kč měsíčně za období od 18.6.2018 do 17.12.2018 pak soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, protože přiznání výživného ve výši 7 000 Kč měsíčně, jak to uplatnila žalobkyně, by založilo nerovnováhu v hmotné a kulturní úrovni v neprospěch žalovaného, s ohledem na jeho příjem na jedné straně a dále s ohledem na jeho vyživovací povinnost k nezletilé dceři [REDAKCE] ve výši 3 000 Kč měsíčně a jeho životním nákladům na straně druhé. Soud má za to, že na náklady bydlení by měla žalovanému přispívat také jeho přítelkyně, když s ním společně žije a bydlí. (viz výrok sub. II).

19.Dlužné výživné za období od 18.6.2018 do 17.12.2018 činí celkem částku 11 998 Kč, to je částka celkem 10 000 Kč za měsíce červenec, srpen, září, říjen a listopad roku 2018 plus částka 866 Kč za období od 18.6.2018 do 30.6.2018 a dále plus částka 1 132 Kč za období od 1.12.2018 do 17.12.2018. Žalovanému, který dosud žalobkyni ničím na její výživu nepřispěl, bylo tedy uloženo, aby této zaplatil dluh na výživném za období od 18.6.2018 do 17.12.2018 ve výši 11 998 Kč, a to do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. (viz výrok sub. III).

20.O náhradě nákladů řízení bylo rozhodováno za situace, kdy se žalobkyně i žalovaný práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdali. Nad to v daném případě měl každý z účastníků pouze poměrný úspěch ve věci. Soud proto s ohledem na prohlášení účastníků, že se každý výslovně vzdává práva na náhradu nákladů řízení, nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení žalobkyni ani žalovanému. (viz výrok sub. IV).

21.Žalobkyně byla podle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zák.č. 549/1991 Sb., tj. zákon o soudních poplatcích (dále jen „zák.č. 549/91 Sb.“), osvobozena od povinnosti k zaplacení soudního poplatku. Z ust. § 2 odst. 3 zák.č. 549/91 Sb. vyplývá, že je-li návrhovátelem v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti návrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Tuto povinnost však žalovaný nemá v řízení o rozvod nebo neplatnost manželství nebo o určení, zda tu manželství je či není. S ohledem na skutečnost, že v daném případě žalovaný nemá právo na náhradu nákladů vůči žalobkyni a že na jeho straně nejsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, bylo žalovanému uloženo, aby z výživného přiznaného žalobkyni ve výši 11 998 Kč tento zaplatil podle Položky 7 písm.a) Sazebníku soudních poplatků na soudním poplatku zdejšímu soudu částku 500 Kč, a to do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.(viz výrok sub. V).

22.Lhůta k plnění vychází z ust. § 160 odst. 1 občanského soudního řádu. Tolik odůvodnění rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se plnění domáhat soudním výkonem rozhodnutí, respektive exekucí.

Most 6. února 2019

JUDr. Marie Švecová v. r.
samosoudkyně